Anul al 63-lea
6 PAGINI

200 LEI
Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939.

Nr. 120 Miercuri 29 Mai 1946
6 PAGINI

ABONAMENTE „UNIVERSUL" CAPITALA Lei 13.000 pe 3 luni

UNIVERSUL

ABONAMENTE UNIVERSUL PROVINCIA Lei 10.000 pe 3 luni Plata prin C.E.C. Nr. 7.999

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

APARE SUB CONDUCEREA UNUI COMITET DE DIRECŢIE

PROGRAMUL DE REFACERE

Vremea trece... Cu fiecare răsărit de soare, războiul pe care l-am trăit se înfundă şi mai mult în negurile trecutului şi gândurile mulţimilor se întorc încet, încet, spre viitor... Pacea este din nou înaintea noastră. Nervii cer odihnă, braţele cer muncă tihnită, sufletele sunt însetate de cultură şi trupurile, chinuite de atâtea încordări şi privaţiuni, râvnesc o bună stare paşnică dacă nu o himerică fericire. Preocuparea de ce va fi înlocuieşte treptat obsesia a ceeace a fost.

Ţara noastră a ieşit din punct de vedere istoric, dintr'o iarnă grea, care a zdruncinat-o şi a sărăcit-o. Războiul nebunesc, dus în solda unor cotropitori detestaţi de întreaga lume, i-a secătuit bogăţiile, i-a istovit o mare parte din puterea de muncă şi i-a decimat populaţia. O ţară care, şi aşa, prin vitregia vremurilor şi prin egoismul foştilor ei conducători, a stat în coada ţărilor civilizate, a fost dată înapoi cu mulţi ani, în ce priveşte desvoltarea economică. Peste starea, pe care am putea-o numi cronică, de întârziere faţă de celelalte ţări europene, s'au grefat consecinţele nenorocite ale distrugerilor şi ale înfrângerii.

Iată-ne acum în pragul unei noui ere de pace, în faţa unui nou prilej de a ne reface o viaţă liberă şi prosperă, în faţa unor noui posibilităţi de a ne câştiga locul la care ne îndreptăţesc resursele noastre naturale şi hărnicia poporului nostru. Am fi de neiertat, dacă ne-am lăsa covârşiţi de descurajare sau de apatie şi dacă n'am folosi, prin toate mijloacele, vastele perspective pe care ni le oferă tânăra pace.

Două ţeluri mari stau în faţa poporului român: 1) vindecarea cât mai grabnică a rănilor războiului şi 2) lichidarea stării de inferioritate în care ne găsim, prin ajungerea din urmă a ţărilor civilizate, ale căror resurse materiale şi omeneşti nu le întrec pe ale noastre.

Intr'adevăr, este indispensabil să reconstruim uzinele şi mijloacele de comunicaţie distruse şi să restabilim cât mai neîntârziat nivelul de producţie dinainte de războiu. Dar nu trebuie să uităm că chiar înainte de războiu, România era printre ţările cele mai înapoiate din Europa.

Nu putem să ne împăcăm cu dăinuirea mormanelor de ruini provocate de războiu, dar nu putem nici să ne resemnăm în faţa analfabetismului nostru record, în faţa mortalităţii noastre infantile record, în faţa primitivismului nostru economic, în faţa vestigiilor neoiobăgiei noastre.

Acţiunea noastră de refacere, favorizată de consolidarea stării de pace şi de instaurarea regimului democratic, nu trebuie să se limiteze numai la ceeace este imediat ci şi la ceeace constituie problemele de bază ale României. Acţiunea pe termen scurt trebuie să se încadreze în acţiunea generală de lung termen în vederea ridicării ţării la nivelul la care are dreptul.

Cu ochii pironiţi pe acest ţel, cu cătuşele sfărâmate şi cu entuziasmul său creator, poporul român poate reuşi dacă vrea... şi el va voi!

Trebuie să constatăm că programul de guvernământ al partidelor democrate se inspiră tocmai din această dublă preocupare de a rezolva simultan ipotecile trecutului, sarcinile prezentului şi problemele viitorului. Măsurile pe care această platformă-program le preconizează sunt adecuate acestui mare scop şi nimeni nu le poate contesta nici moderaţiunea lor realistă nici îndrăzneala lor lucidă.

TUDOR ANDREESCU

AU FOST RESPINSE RECURSURILE MARILOR CRIMINALI DE RĂZBOI

Inalta Curte de Casaţie şi Justiţie, secţia II-a, s'a pronunţat eri asupra recursurilor declarate de Ion Antonescu, Mihai Antonescu, Constantin Pantazi, C. Z. Vasiliu, Gh. Alexianu, R. Lecca, Eugen Cristescu, I. Marinescu, T. Dragoş, C. Buşilă, N. Mareş, D. Popescu, T. Brăileanu, C. Petrovicescu, P. Tomescu şi Gh. Dobre, condamnaţi de Tribunalul Poporului.

Recursurile au fost respinse ca neîntemeiate, cu excepţia celor declarate de C. Buşilă, N. Mareş şi Dumitru Popescu.

In privinţa acestora, Inalta Curte, respingând ca neîntemeiate principalele motive de recurs şi menţinând incriminarea tuturor faptelor, a hotărît casarea numai în parte pentru eroare în aplicarea unei din pedepse, care urmează să fie doar rectificată de Tribunalul Poporului.

D. PRIM MINISTRU DR. PETRU GROZA
DECORAT CU COLANUL ORDINULUI SERVICIUL CREDINCIOS

După festivitatea retrocedării navei-şcoală Mircea de către guvernul sovietic Marinei Regale Române, a avut loc în sala de onoare a primăriei municipiului Constanţa, solemnitatea decorării d-lui dr. Petru Groza, preşedintele consiliului de miniştri, de către M. S. Regele.

D. Gheorghe Tătărescu, vicepreşedintele consiliului de miniştri, ministrul afacerilor străine şi cancelar al Ordinelor, a cetit cu această ocazie următorul Inalt Decret-Regal:

MIHAI I,
Prin graţia lui Dumnezeu şi voinţa naţională
Rege al României
La toţi de faţă şi viitori sănătate.

Aprecîind realizările guvernului prezidat de d. dr. Petru Groza, care a reuşit:

Să uşureze greaua situaţie creată de urmările războiului;

Să înceapă opera de reconstrucţie şi de refacere în toate domeniile vieţii economice, mobilizând forţele de producţie ale naţiunei şi să execute în acelaş timp toate obligaţiile asumate prin Convenţia Armistiţiului;

Să consolideze prestigiul Statului în afară ,prin reluarea raporturilor diplomatice cu U.R.S.S., Statele Unite, Marea Britanie, precum şi prin stabilirea legăturilor de colaborare cu toate ţările vecine şi prietene;

Să obţină reconsfinţirea graniţelor Transilvaniei întregite;

Am decretat şi decretăm:

Art. I. — Numim membru al Ordinului Serviciul Credincios în gradul de Colan pe d. dr. Petru Groza, preşedintele consiliului de miniştri.

Art. II. — D. vice-preşedinte al consiliului de miniştri, ministru secretar de Stat la departamentul afacerilor străine, Cancelar al Ordinelor, este însărcinat cu executarea acestui decret.

Dat în Bucureşti, în 26 Mai 1946.

MIHAI R.

Vice-preşedinte al consiliului de miniştri, ministru al afacerilor străine, Cancelar al Ordinelor
(ss) GH. TĂTĂRESCU

După citirea Decretului Regal, Majestatea Sa Regele a binevoit a înmâna personal d-lui dr. Petru Groza Inaltul Ordin ce i-a fost acordat.

INCHEEREA CAMPANIEI INSĂMÂNŢĂRILOR
Serbarea din pădurea Băneasa.— Cuvântarea d-lui dr. Petru Groza, prim ministru şi Romulus Zăroni, ministrul agriculturii

D. prim-ministru dr. Petru Groza în mijlocul participanţilor la serbare.

Duminică 26 Mai a. c. „Frontul Plugarilor" a organizat o serbare în pădurea Băneasa, pentru încheierea campaniei însămânţărilor de primăvară.

Au participat d-nii: dr. Petru Groza, preşedintele consiliului de miniştri; Romulus Zăroni, ministrul agriculturii şi domeniilor; Mihail Ralea, ministrul artelor; dr. S. Oeriu, Bucur Şchiopul, Octav Livezeanu; Gr. Geamănu, secretar general la Interne; g-ral Victor Dombrovski, primarul general al Capitalei; M. Ghelmegeanu; Gh. Apostol, preşedintele C. G. M.; Miron Belea, Stanciu Stoian, C. Agiu, vice-preşedintele „F. P."; plugarul Dumbravă Ioviţă, judecător la Tribunalul Poporului; col. Slătineanu, Petre Ioan, ajutor de primar; Paul Davidovici şi d-nele: Mia prof. Constantinescu-Iaşi şi Elena Livezeanu.

Au participat, deasemenea, reprezentanţii presei străine, preşedintele Uniunii ziariştilor bulgari, delegaţii de plugari, muncitori, funcţionari publici şi particulari.

CUVANTAREA D-LUI MINISTRU R. ZARONI

Inainte de începerea programului artistic a luat cuvântul d. Romulus Zaroni, ministrul agriculturii şi domeniilor, care între altele a spus:

„Sărbătorim astăzi o mare victorie a plugărimii din România, marea victorie câştigată în marea luptă dată de plugari pe două fronturi: unul acela al câştigării bătăliei pământului în ţara noastră, al doilea, acel al muncilor agricole pe câmpiile noastre mănoase.

Această victorie a fost câştigată în mod complet, deoarece plugărimea din România, în urma luptelor date, a ajuns să fie stăpână pe pământul său, iar acest pământ al său, astăzi este muncit, însămânţat şi îngrijit cu cea mai mare atenţie, ceeace asigură viaţa poporului român.

Sărbătorim, aşa dar, astăzi o mare victorie, — victoria la care au participat şi celelalte clase muncitoare din România în frunte cu clasa muncitoare din industrii din oraşe şi sate. Ajutorul neprecupeţit pe care l-a dat clasa muncitoare, atât în ceeace priveşte câştigarea luptei pentru stăpânirea pământului din partea plugarilor, cât şi în ceeace priveşte organizarea, susţinerea şi desăvârşirea nevoilor agricole, — acest ajutor este recunoscut de clasa plugărească pentru totdeauna.

Dar clasa plugărească românească aduce prinosul ei de recunoştinţă şi intelectualilor ţării, dar, mai ales, biruitoarei Armate Roşii, care i-a dat concursul neprecupeţit prin muncă şi unelte, făcând astfel ca această clasă să poată, într'o bună zi, să se bucure de pe urma luptei şi trudei ei!"

PROGRAMUL ARTISTIC

Programul artistic a început prin intonarea „Imnului Regal" şi apoi a „Imnului sovietic".

Au executat dansuri naţionale echipele de săteni din Drăguş-Făgăraş, Şegarcea-Teleorman, a Sindicatului învăţătorilor din judeţul Ilfov, a ministerului afacerilor interne, a coloniştilor, a popoarelor conlocuitoare, maghiare, albaneze, cehoslovace, o echipă din Bolintinul din Deal şi una din Bucureştii Noi.

Cântăreţul Alex. Grozuţă, din sindicatul ministerului de interne şi săteanca Tita Sfetcu au cântat romanţe populare.

CUVANTAREA D-LUI PRIM-MINISTRU Dr. PETRU GROZA

A urmat o masă la care d. dr. Petru Groza, preşedintele consiliului de miniştri a rostit următoarea alocuţiune:

Ziua de astăzi este pentru noi o serbare, — o serbare care are o dublă semnificaţie: mai întâi este bucuria celor care umplu cadrele Frontului Plugarilor pe tot cuprinsul ţării, a acelor muncitori de pe ogoare care serbează încheierea semănăturilor, şi este, în acelaş timp, serbarea înfrăţirii între muncitorii ogoarelor şi între proletariat, înfrăţire care este completată prin prezenţa intelectualilor progresişti din această ţară.

Frumoasa serbare a înfrăţirii noastre în interiorul ţării, îşi are un ansamblu minunat, ansamblul familiei celor din Bazinul Dunării de Jos, sprijinită de marea vecină din Răsărit, de Uniunea Sovietică.

Aceste popoare ale Uniunii Sovietice prin viteaza lor armată sângerândă pe toate câmpurile şi prin toţi munţii Europei, — sdrobind hidra fascistă şi cuiburile-i proprii, au făcut posibil ca şi organizaţia Frontului Plugarilor să poată serba în această splendidă zi încheierea muncilor de primăvară.

Ridic paharul în sănătatea popoarelor muncitoare de pe ogoare din toată ţara, în sănătatea proletariatului dela noi şi în sănătatea intelectualităţii în slujba progresului omenirii".

O reprezentantă a plugăriţelor române şi o fetiţă de doi ani au oferit d-lui prim-ministru câte un splendid buchet de flori.

După masă, d. prim ministru dr. Petru Groza, înconjurat de oaspeţi, a vizitat parcul, mulţimea făcându-i o călduroasă manifestaţie de simpatie şi ovaţionându-l îndelung.

TELEGRAMA FEDERAŢIEI DEMOCRATE
A FEMEILOR CĂTRE M. S. REGINA MAMĂ ELENA

Cu ocazia zilei onomastice a Reginei Mamă Elena, Federaţia Democrată a Femeilor Române a trimis următoarea telegramă:

F.D.F.R. roagă pe Majestatea Voastră să primească, odată cu omagiile sale, cele mai calde urări, cu ocazia onomasticei Majestăţii Voastre.

La care Majestatea Sa a binevoit să răspundă:

D-nei Maria Rosetti Preşedinta Federaţiei Democrate a Femeilor din România.

Majestatea Sa Regina Mamă mulţumeşte călduros pentru bunele urări.

Doamna de Onoare. Nelly Catargi.

CEREALE SOSITE DIN U. R. S. S.

Continuând trimiterile de cereale ne-au sosit din Uniunea Sovietică până la 25 Mai a. c. următoarele cantităţi, prin oraşele specificate mai jos:

Prin portul Brăila: 7.959.397 kg. orz; 7.551.000 kg. grâu; 34 milioane 797.000 kg. porumb. Prin portul Constanţa: 14.180.000 kg. grâu, 1.478.740 kg. orz, 1.163.000 kg. porumb. Prin portul Galaţi: 989.000 kg. secară, 4.262.000 kg. orz, 11.929.000 kg. grâu, 55.047.000 kg. porumb, 3.542.000 kg. mazăre, 704.000 kgr. fasole. Prin punctul Iaşi: 1.186.000 kg. orz, 214.870 kg. secară, 33.314.000 kg. grâu, 38.751.000 kg. porumb. Prin punctul Bârlad: 1.518.000 kg. grâu, 4.039.000 kg. porumb. Prin punctul Râmnicul Sărat: 1.000.000 kg. mazăre. Prin punctul Craiova: 450.000 kg. mazăre.

In total deci au sosit din U. R. S. S. următoarele cantităţi de cereale pe categorii: 14.286.337 kg. orz, 68.492.000 kg. grâu, 133 milioane 787.000 kg. porumb, 4 milioane 993.000 kg. mazăre, 1 milion 503.870 kg. secară, 704.000 kg. fasole.

Pariuri pentru plebiscitul din Italia

Roma, 27 (Rador). — Intreprinderile de pariuri din Milano au început să facă pronosticuri asupra plebiscitului italian dela 2 Iunie.

Duminică, monarhia şi republica erau la egalitate.

Luni, monarhia conducea cu 3:1, dar nu se ştie ce va fi Marţi, căci Milano este socotit drept un bastion prin excelenţă republican

SOLEMNITATEA PREDĂRII BRICULUI „MIRCEA"
FESTIVITĂŢILE DELA CONSTANŢA

Constanţa, 27. — *Portul Constanţa a îmbrăcat astăzi haină de mare sărbătoare. Predarea navei şcoale bricul „Mircea", care a reintrat în patrimoniul marinei noastre, prin generozitatea Guvernului Sovietic, a prilejuit impozante solemnităţi, onorate cu prezenţa M. S. Regelui, a membrilor guvernului în frunte cu d. dr. Petru Groza, a d-lui mareşal Tolbuhin, preşedintele Comisiei Aliate de Control şi comandantul grupului Armatelor de Sud.*

Au fost de faţă şi d-nii Kavtaradze, ambasadorul U. R. S. S. la Bucureşti şi d. general colonel Susaikov, locţiitorul preşedintelui Comisiei Aliate de Control, membrii Comisiei Aliate de Control, şefii autorităţilor locale şi reprezentanţii presei române şi străine.

Trenul ministerial a sosit la ora 10,45 în gara maritimă.

D. Mareşal Tolbuhin soseşte la orele 10,55.

La orele 11.15 soseşte în port M. S. Regele, fiind salutat de membrii guvernului şi înalţii oaspeţi.

Pe tot drumul a plouat torenţial. Cu toate acestea, gările de pe parcurs erau înţesate de lume, care aştepta trecerea trenului regal. La Medgidia, Feteşti, Pallas precum şi în celelalte staţii populaţia a aclamat îndelung pe Suveran, care a apărut la fereastra vagonului.

La sosirea trenului regal în port, bateria „Vulturul" a tras 21 lovituri de salut. Navele de luptă au ridicat „marele pavoaz" dând onorurile.

Bricul „Mircea" leagănul marinei noastre, aşteaptă acostat în port, cu echipagiul sovietic la bord, înconjurat de vasele de luptă.

Incă din zorii zilei constănţenii dornici să revadă pe „Mircea" au venit în port ca să ocupe locurile de unde vor privi impozanta ceremonie.

Când trenul regal stopează în faţa navei şcoală Mircea, iar Suveranul coboară, d. comandor Hoikin, şeful secţiei de marină din Comisia Aliată de Control raportează că nava Majestăţei Sale este gata pentru a fi predată.

In momentul când M. S. Regele urcă pe bordul bricului, — aclamat de numerosul public şi de echipagiile de la bordul vaselor — comandantul sovietic al navei „Mircea" raportează la capul de sus al schelei că nava este gata pentru a primi pe Majestatea Sa.

M.S. Regele înaintează spre bord, în timp ce la catargul mare al vasului se înalţă pavilionul naţional român. Muzicile intonează imnul Regal, apoi imnul Sovietic.

Suveranul urmat de invitaţi, a trecut pe punteţă unde se desfăşoară solemnitatea predării vasului, Se semnează procesele verbale de predare şi de primire a navei şcoală Mircea.

Ia apoi cuvântul împuternicitul Guvernului Sovietic, d. comandor Katricico, la care răspunde d. amiral C. Bărbuneanu, subsecretar de stat în numele marinei regale române, mulţumind pentru gestul de neuitat al U.R.S.S., încheind astfel:

„In numele Majestăţii Voastre, iau în primire nava şi asigurăm guvernul sovietic de recunoştinţa poporului român".

După cuvântările de mai sus are loc ceremonia schimbărei pavilionului. Pavilionul sovietic şi cel român dela catargul mare sunt coborîte în sunetele imnului sovietic.

După aceea e ridicat pavilionul de războiu român la „pik", iar pavilionul „Marca Regală" e înălţat la catargul mare.

CUVANTARILE COMANDANŢILOR

Comandantul sovietic care predă nava comandantului român ţine o scurtă cuvântare la care acesta răspunde.

Apoi d. amiral Bărbuneanu, subsecretar de stat al marinei, rosteşte o cuvântare în care relevă ce înseamnă nava şcoală Mircea pentru marina română.

PLACA COMEMORATIVA

Echipagiul sovietic al navei a părăsit vasul spre a se îmbarca pe un vas sovietic, acostat în apropiere.

M. S. Regele, d. Mareşal Tolbuhin, membrii guvernului şi invitaţii au vizitat nava care se prezintă în condiţiuni admirabile.

In careul vasului a fost oferită o gustare, în cursul căreia sa desvelit placa comemorativă pe care stă înscrisă întreaga activitate a Bricului Mircea.

Spre ora 2, membrii guvernului şi reprezentanţii autorităţilor au trecut la primăria oraşului, unde a avut loc un dejun.

*

După masă, M. S. Regele, împreună cu d-nii prim-ministru dr. Petru Groza, mareşalul Tolbuhin, general de tancuri Susaikov, s'au dus la Carmen Sylva, unde au stat împreună două ore. De acolo Majestatea Sa a fost condus de d. mareşal Tolbuhin până în gara Constanţa, de unde a plecat cu trenul spre Bucureşti.

DECLARAŢIILE D-LUI MOLOTOV
ASUPRA REZULTATELOR CONFERINŢEI DELA PARIS
FĂCUTE ZIARELOR „PRAVDA" ŞI „IZVESTIA"

Moscova, 27 (Rador). — In urma întrebărilor puse de ziarele „Izvestia" şi „Pravda" asupra rezultatelor Conferinţei Consiliului miniştrilor de externe dela Paris şi având în vedere interpretările cari s'au dat în ultimul timp acestor rezultate în alte ţări, ministrul de externe al Uniunii Sovietice, V. M. Molotov, a făcut următoarele declaraţii:

Conferinţa dela Paris a Consiliului miniştrilor de externe a avut loc în conformitate cu hotărârile consfătuirii dela Moscova, din Decembrie 1945 a celor trei miniştri.

După cum se ştie, Conferinţa dela Moscova, călăuzindu-se de indicaţiile dela Berlin ale celor trei state, a luat o hotărâre determinată de chestiunea pregătirii tratatelor de pace cu Italia, România, Bulgaria, Ungaria şi Finlanda.

Aceasta înseamnă că înainte de convocarea Conferinţei de pace, formată din reprezentanţii a 21 de state, aceste guverne trebuiau să elaboreze proecte de tratate de pace asupra cărora să existe un acord între ele. Un alt mod de a înţelege lucrurile ar putea avea urmarea ca, de pildă, în loc de un proect de tratat de pace cu Italia să fie prezentate conferinţei două proecte de tratate de pace cu Italia. In acest caz un grup de participanţi la conferinţă ar semna un tratat de pace, iar alt grup de participanţi la conferinţă ar semna un alt tratat de pace, ceeace ar însemna de fapt eşecul ideei unei conferinţe unice de pace.

Mergând pe acest drum, am fi ajuns nu la o conferinţă de pace, ci la două conferinţe de pace, iar dorinţa popoarelor de a avea o pace trainică ar fi fost astfel subminată. O asemenea situaţie, evident, e inadmisibilă.

De aceea, delegaţia sovietică n'a putut cădea de acord cu propunerea delegaţiei Statelor Unite, cu privire la fixarea termenului de convocare a conferinţei, independent de faptul dacă se va fi ajuns, în prealabil la înţelegere în pregătirea tratatelor de pace.

E de asemenea absolut evident că această propunere a delegaţiei americane, care a fost susţinută şi de delegaţia britanică, era în contrazicere cu hotărârile Conferinţei dela Berlin şi ale Conferinţei dela Moscova şi că ea poate avea, în general, urmările cele mai nedorite pentru desvoltarea ulterioară a relaţiilor de prietenie între naţiunile ce ţin la stabilirea unei păci trainice.

De aceea, sforţările delegaţiei sovietice la Conferinţa dela Paris au urmărit tocmai ţelul de a se ajunge la hotărâri coordonate în chestiunile fundamentale ale proectelor tratatelor de pace cu Italia România, Bulgaria, Ungaria şi Finlanda. Trebue recunoscut că în această privinţă au fost obţinute anumite rezultate pozitive, cu toate că ele nu pot fi socotite ca suficiente.

PREGATIREA TRATATELOR DE PACE CU ROMANIA, BULGARIA, UNGARIA ŞI FINLANDA POATE FI SOCOTITA CA TERMINATA

In urma lucrărilor Conferinţei dela Paris poate fi socotită ca terminată în fond pregătirea tratatelor de pace cu România, Bulgaria, Ungaria şi Finlanda, cu excepţia punctelor economice, cari au rămas încă necercetate. Guvernele însărcinate cu pregătirea acestor tratate au ajuns la înţelegere în toate chestiunile principiale: teritoriale, îngrădiri militare, reparaţii şi altele.

A contribuit la acest fapt împrejurarea că în conformitate cu propunerile guvernului sovietic, la baza tratatelor de pace au fost puse clauzele armistiţiului în cari nu s'au inclus numai obligaţiunile statelor satelite în ceeace priveşte garantarea intereselor legitime ale aliaţilor, dar în care s'a pus şi principiul neimixtiunii puterilor din afară în treburile interne ale acestor state.

Chestiunile rămase încă necoordonate în tratatele de pace cu România, Bulgaria, Ungaria şi Finlanda se referă mai cu seamă la partea economică a tratatelor, care, deocamdată, nu a fost studiată de consiliul de miniştri, dar a fost discutată de comisiunea specială şi din aceste discuţii au ieşit la iveală divergente.

CHESTIUNEA NAVIGAŢIEI PE DUNARE

De altfel, asemenea chestiuni, ca spre exemplu aceea a comerţului şi navigaţiei pe Dunăre, care atinge interesele fundamentale ale statelor dunărene, au fost nu odată discutate de consiliul miniştrilor de externe.

După părerea delegaţiei sovietice, chestiunea navigaţiei pe Dunăre nu poate fi cercetată şi rezolvată fără participarea statelor dunărene în cazul când se porneşte dela dorinţa de a desvolta relaţiile amicale cu aceste ţări. Chestiunea regimului navigaţiei pe Dunăre este mai înainte de toate o chestiune care priveşte inşeşi statele dunărene şi ea nu poate fi soluţionată prin tratate de pace încheiate cu diferitele state dunărene. Nu poate fi recunoscut just faptul că unele state nedunărene si-au insuşit dreptul de a discuta statutul Dunării, fără prezenţa statelor direct interesate; nu se poate admite un asemenea regim al Dunării care să nu ţină seama de interesele statelor dunărene şi în special de ale celor aliate, Cehoslovacia şi Iugoslavia.

TRATATUL DE PACE CU ITALIA

In ceeace priveşte tratatul de pace cu Italia situaţia este mult mai complicată. Aci au apărut divergenţe într'o serie de chestiuni de bază, ca de pildă chestiunea re-

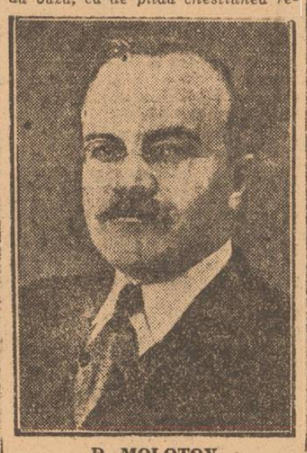

D. MOLOTOV

paraţiilor, chestiunea coloniilor italiene, chestiunea graniţei italo-iugoslavă, chestiunea Triestului şi încă alte câteva chestiuni.

Să luăm spre pildă chestiunea reparaţiilor. In anul 1941-42, câteva sute de mii de soldaţi şi ofiţeri fascişti italieni au invadat teritoriul Uniunii Sovietice şi, alături de hitlerişti, au ruinat oraşele Minsc, Harcov şi alte multe sate şi oraşe din Ucraina, pricinuind pagube colosale ţării noastre. Deasemenea, prin năvălirea lor în Iugoslavia, Grecia şi Albania, trupele fasciste italiene au pricinuit şi acestor ţări daune enorme.

Totuşi, ţinând seama de înţelegerea pe care a găsit-o în Italia ideea de a lupta contra fascismului şi recunoscând importanţa luptei dusă pentru a face să triumfe ideile democratice în Italia în ultimul an al războiului, Uniunea Sovietică înţelege să-şi reducă pretenţiile la suma extrem de modestă de 100 milioane dolari, plătibilă în şase ani, ceeace nu poate să constituie decât cel mult o aducere aminte că agresiunea şi invadarea unui teritoriu străin nu pot rămâne nepedepsite.

Totodată, Uniunea Sovietică apără justeţea pretenţiilor de reparaţii ale Iugoslaviei, Greciei şi Albaniei, apreciate la suma de 200 milioane dolari.

Aceste cifre arată că pretenţiile noastre cu caracter de reparaţii faţă de Italia nu pot să compenseze decât într'o foarte mică măsură daunele pricinuite de italieni.

Cererile privitoare la reparaţii prezentate de Uniunea Sovietică faţă de Italia au fost susţinute la Conferinţa dela Paris numai de delegatul francez; delegatul american şi cel englez nu au acceptat nici măcar aceste cereri juste ale Uniunii Sovietice. Este suficient să se arate că delegatul Statelor Unite a propus să se includă în suma repartizată pentru Uniunea Sovietică valoarea vaselor de război ce se cuvin Uniunii Sovietice din capturile italiene, deşi încă dela Conferinţa dela Berlin s'a stabilit că vasele flotei de război duşmană să fie considerate drept capturi şi deci să nu fie incluse în contul reparaţiilor.

De altfel nu este pentru prima dată că ne găsim în faţa unei astfel de atitudini.

PROBLEMA FOSTELOR COLONII ITALIENE

Problemei fostelor colonii italiene i s'a acordat o mare atenţie atât la Conferinţa dela Londra, cât şi la cea dela Paris a miniştrilor de externe.

N'am insistat ca Tripolitania să fie pusă sub tutela Uniunii Sovietice singure, sau împreună cu Italia, cu toate că aceasta ar fi avut o mare însemnătate pentru navigaţia vaselor comerciale sovietice pe liniile mării Mediteranei şi ar fi asigurat Tripolitaniei, în scurt timp, obţinerea independenţei ei naţionale.

Uniunea Sovietică, ca şi Franţa, a socotit că e de dorit ca fostele colonii italiene să fie puse sub tutela Italiei însăşi, care acum, prin faptul că a devenit un stat democratic, ar fi putut îndeplini, sub conducerea Organizaţiei Naţiunilor Unite, misiunea de a pregăti aceste ţări pentru independenţa lor naţională.

Această propunere a fost acceptată la început şi de delegaţia americană, care însă mai târziu a revenit asupra acestei poziţii, căzând de acord cu obiecţiunile delegaţiei britanice.

La conferinţa dela Paris a fost prezentat un proect britanic pe baza căruia aproape toate coloniile italiene trebuiau să treacă de fapt subt controlul Angliei. Se propune proclamarea „independenţei Libiei", cuprinzând Tripolitania şi Cirenaica, fără retragerea trupelor britanice depe teritoriul lor. Se mai propune formarea „Somaliei Mari", cu englobarea în ea a Somaliei italiene şi a două teritorii în dauna Etiopiei (Ogaden şi „teritoriile rezervate"), „Somalia Mare" fiind pusă sub tutela Angliei.

Astfel, Imperiul colonial al Marei Britanii ar obţine o nouă extindere a drepturilor sale în Africa de Nord şi de nordest.

Problema coloniilor italiene a rămas nerezolvată, iar trupele britanice rămân şi mai departe stăpâne ale situaţiei în aceste teritorii ca şi în unele teritorii din Etiopia.

FRONTIERA ITALO-IUGOSLAVA ŞI TRIESTUL

Problema frontierei italo-iugoslave şi a Triestului face şi ea parte dintre principalele probleme ale Conferinţei dela Paris.

In această chestiune, numai guvernul sovietic a susţinut Iugoslavia. Justeţea cererilor iugoslave asupra Veneziei Giulia n'a fost combătută de nimeni. Nimeni nu a apărat hotărârea luată după primul război mondial de a se da Italiei Venezia Giulia. Tuturor le era clar că ea este o parte a teritoriului naţional al Iugoslaviei, că în acest teritoriu predomină slovenii şi croaţii.

Totuşi, potrivit propunerii experţilor americani, britanici şi francezi, Venezia Giulia a fost ruptă în două părţi: cea de est şi cea de vest. In acelaşi timp, odată cu partea de vest care, după proectul francez, formează numai o parte neînsemnată din Venezia Giulia, se desparte de Iugoslavia şi Triestul, care este capul întregei provincii Venezia Giulia. Oraşul Triest însă, deşi în el predomină populaţia italiană, nu poate fi despărţit de Venezia Giulia, fără ca importante interese naţionale ale Iugoslaviei să fie vătămate şi fără să se pricinuiască o pagubă economică Triestului însuşi.

Problema frontierei italo-iugoslave a rămas nerezolvată. Dar e asbolut evident că ea necesită o soluţie neîntârziată în spiritul satisfacerii intereselor naţionale ale aliatului nostru comun Iugoslavia.

Nu se poate diminua nici importanţa problemelor economice din tratatul cu Italia, cu atât mai mult cu cât şi în alte tratate de pace au naştere probleme analoage de ordin economic.

„COMISIA TRATATULUI"

O mare atenţie a fost acordată chestiunii formării în Italia a unei comisii a tratatului, compusă din reprezentanţi ai Statelor Unite, Angliei, Uniunii Sovietice şi Franţei.

Potrivit proectului american, „comisia tratatului" trebue ca în curs de 18 luni după încheierea păcii să îndeplinească funcţiunile care îi vor fi prescrise de tratatul de pace cu privire la diferite probleme militare, reparaţii, restituiri, criminali de război, etc. Pe lângă aceasta, s'a propus ca comisiunea să se bucure atât de imputerniciri executive, cât şi judiciare, adică să aibe drepturi executive largi pe teritoriul unui stat democratic străin.

Imputernicirile ei extrem de largi s'ar afla în contrazicere cu suveranitatea statului italian, căruia, după semnarea tratatului de pace, trebue să-i fie deschisă calea spre a intra în rândurile Naţiunilor Unite. Delegaţia sovietică a socotit că înfiinţarea unei comisiuni cu imputerniciri executive şi judiciare ar aminti ceva asemănător unui regim al capitulaţiilor pentru Italia, ceeace nu cadrează nici decum cu principiul suveranităţii de stat al Italiei.

Din partea noastră s'a atras atenţia şi asupra faptului că înfiinţarea unei astfel de comisii este în contrazicere cu propunerile privitoare la uşurarea condiţiilor de armistiţiu cari au fost semnate la Paris.

Nu s'a reuşit a se ajunge la un acord nici în această chestiune.

CHESTIUNEA GERMANIEI

După cum se ştie, din iniţiativa delegaţiei franceze, s'a discutat la conferinţă şi chestiunea Germaniei.

Franţa a insistat din nou ca regiunile Ruhr, Renania şi Sarre să fie despărţite de Germania, dar în sesiunea dela Paris această chestiune n'a căpătat amploare.

Pe de altă parte, delegaţia americană a propus să se ia în discuţie proectul unui tratat între Statele Unite, Marea Britanie, Uniunea Sovietică şi Franţa cu privire la dezarmarea şi demilitarizarea Germaniei pe termen de 25 ani în spiritul cunoscutelor propuneri ale senatorului Vandenberg. Iar d. Byrnes a arătat că încă din Decembrie anul trecut, aflându-se la Moscova, el a întrebat pe Stalin care este atitudinea lui cu privire la încheierea unui astfel de tratat şi a obţinut din partea lui un consimţământ principial.

Trebue însă avut în vedere că d. Byrnes lasă să se producă aci o oarecare inexactitate. Chestiunea s'a mărginit atunci numai la un scurt schimb de păreri c uprivire la ideia unui tratat de ajutor reciproc în cazul unei înnoiri a agresiunei germane sau japoneze

Intre timp, proectul de tratat prezentat mai târziu de d. Byrnes exclude chestiunea ajutorului reciproc împotriva agresiunei germane şi japoneze, ocupându-se numai de dezarmare şi ocolind, nu se ştie din ce cauză, hotărîrile foarte importante cu privire la Germania, luate de aliaţi la Teheran, Yalta şi Berlin. Aceasta poate duce la slăbirea controlului interaliat care are de scop să zădărnicească reînvierea agresiunii germane.

Delegaţia sovietică a cerut să nu se ia o hotărîre pripită în privinţa acestui tratat cu atât mai mult cu cât d. Byrnes a explicat că acest tratat nu poate să intre în vigoare decât numai după semnarea tratatului de pace cu Germania, iar în Germania, după cum se ştie, nu există nici măcar un embrion de guvern cu care să se poată încheia un tratat de pace.

Iată de ce delegaţia sovietică a făcut o altă propunere. Ea a arătat că înainte de a se vorbi de un nou tratat cu privire la dezarmarea şi demilitarizarea Germaniei, trebue

(Continuare la Ultima Oră)